

Man klaagt 'omgekeerde discriminatie aan'

BRUSSEL • Een Belgische werknemer uit Kuregem stapte naar het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding met een klacht wegens 'omgekeerde discriminatie'. De man pikt het niet dat hij bekeurd wordt voor een banale verkeersinbreuk terwijl tegenover de Afrikaanse autohandelaars in de wijk een gedoogbeleid wordt gevoerd. De werknemer voelt zich naar eigen zeggen gediscrimineerd omdat hij blank is.

>2

2 DE MORGEN ZATERDAG 26 APRIL 2008

NIEUWS

Belg dient klacht in wegens omgekeerde discriminatie

Een Belgische werknemer uit Kuregem stapte naar het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding met een klacht wegens 'omgekeerde discriminatie'.

DOOR KRIS HENDRICKX

BRUSSEL • De man pikt het niet dat hij bekeurd wordt voor een banale verkeersinbreuk terwijl tegenover de Afrikaanse autohandelaars in de wijk een gedoogbeleid wordt gevoerd. 'Mijn cliënt wordt gediscrimineerd omdat hij blank is', zegt advocaat Theo De Beir tegen *De Morgen*.

Het verhaal van Hans Köhler vraagt om een kleine situatieschets. Het speelt zich immers af in *le quartier des garages*, een berucht stukje Brussels gewest in Kuregem, op de grens van Anderlecht en Molenbeek. De wijk naast het kanaal dankt haar reputatie aan de tweedehandsautohandel die er al jaren bloeit en van de buurt een Europese draaischijf maakt voor de tweedehandsexport naar Afrika.

Het koperspubliek is vooral Afrikaans en is bij tijden massaal op de been, de stoepen zijn er regelmatig gevuld met matrassen en koelkasten die later met de auto's in een scheepscontainer zullen gaan. Tegelijk zorgt die handel met hardnekkige dubbelparkeerders voor meer dan een beetje overlast voor wie geen autohandelaar is in de wijk. Bedrijven verlaten de buurt en een van de overblijvers, etikettenbedrijf Desmedt, stelde in november nog een wanhoopsdaad: het dagvaardde Binnenlandse

Zaken, de gemeentes Anderlecht en Molenbeek én twee politiezones in een poging van de moordende verkeershinder af te raken.

Hans Köhler is werknemer van hetzelfde bedrijf en zoon van de zaakvoester. Als hij op 10 maart met zijn wagen het bedrijf in de Liverpoolstraat uitrijdt, wordt hij geconfronteerd met een situatie die hij goed kent: de hele straat is afgesloten om, illegaal, auto's te laden en lossen. In principe is de straat een eenrichtingsstraat, maar de man ziet dat het aanduidingsbordje verdwenen is. Hij rijdt dan maar in tegengestelde richting de straat in om enkele meters verderop via een zijstraat rond de opstopping te rijden. Het is zonder de politie gerekend, die in dezelfde straat een bureau heeft. Köhler moet stoppen, de volledige boorddocumenten worden gecontroleerd, en hij krijgt een boete aangemeerd.

Staartje

Wat als een banale verkeersboete begint, krijgt vandaag een niet-alledaags staartje. Köhler stapte immers naar het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding met een klacht voor wat hij zelf omschrijft als "omgekeerde discriminatie". In de schriftelijke klacht klinkt dat zo: "Immers, terwijl personen

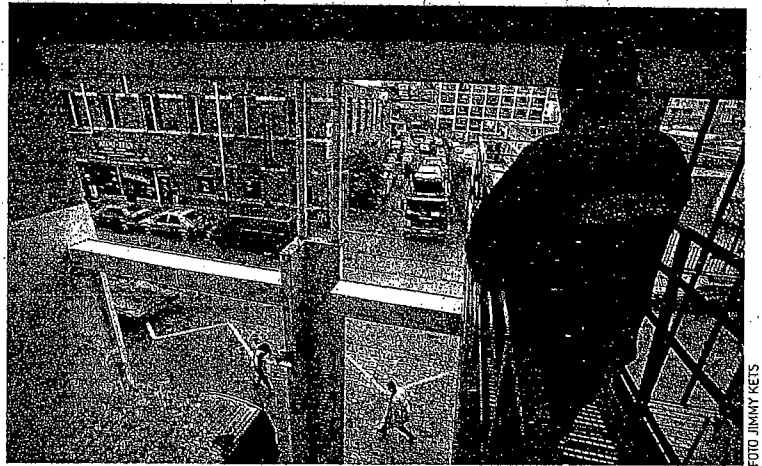

FOTO JIMMY KEYS

■ *Le quartier des garages*, een berucht stukje Brussels gewest in Kuregem, op de grens van Anderlecht en Molenbeek. De wijk naast het kanaal dankt haar reputatie aan de tweedehandsautohandel die er al jaren bloeit.

(die al dan niet de Belgische nationaliteit hebben) van Afrikaanse origine ongemeend worden gelaten, wordt mijn cliënt, omdat hij blank is en niet behoort tot de etnische groep ten aanzien van dewelke in deze buurt een gedoogbeleid wordt gevoerd, beschuldigd van en vervolgd voor een beweerde verkeersinbreuk." In zijn klacht drukt Köhler erop dat op het moment van de verkeersinbreuk een hele resem verkeers- en andere inbreuken werd gepleegd in dezelfde straat, waartegen de politie niet optreedt.

Dagvaarding

Köhler dient zijn klacht in op aanraden van zijn advocaat Theo De Beir, die met de

stap niet aan zijn proefstuk toe is. In september dagvaardde hij in naam van etikettenbedrijf Desmedt in één klap de twee betrokken gemeenten, Binnenlandse Zaken en de twee politiezones die over de buurt moeten waken. De dagvaarding moest de overheid verplichten om de wet te doen naleven. Zo werd voor het niet op tijd wegtakelen van fout- en dubbelparkeerders 5.000 euro dwangsom geëist. Op de omzetting van die eis is het vandaag nog steeds wachten. "Het probleem met deze wijk is dat het nog steeds een soort wetteloze zone is tussen twee gemeenten én politiezones", stelt De Beir. "De gemeenten zijn blij dat dit soort fenomenen aan de rand van hun grondgebied plaatsvindt. En dus doen ze niets."